

hadde været til 1ste Behandling. Altsaa dette konstitutionelle Hensyn er noget Nødt, som er opfundet, og jeg tror ikke, at det vil holde sin Prøve ved nærmere Undersøgelse. Men nu kommer jeg til de andre Grunde, hvorfor Ministeren var mod denne Person's Optagelse paa Lovforslaget. Det er ikke rigtigt, at Andragendet ikke skulde være indkommet i rette Tid til Ministeren, da det er indkommet inden den 1ste September, den Datum, der er indført i Ministeriets eget Cirkulære, som det vil kunne ses i Ministerialtidenden for 1879, A. Pag. 85. Det glæder mig, at den høitærede Minister har indrømmet, at formelt var den Betingelse opfyldt, at de Dplysninger, som kræves, vare tilstede. Men den høitærede Minister mener, at de vare ikke tilstrækkelige, at der maatte søges yderligere Dplysninger. Ja, paa den Maade kan man forhindre enhver Sag, holde enhver Person tilbage, thi man kan altid vedblive at spørge. Hvis det var Tilfældet, hvad der ikke er Tilfældet, at Byraadet ikke havde anbefalet Manden, saa kunde der være spurgt, hvorfor det ikke havde gjort det, og naar der blev sagt en Grund, kunde man gaa videre, og saaledes kunde Sagen aldrig blive færdig. Udvalget har spurgt, om Betingelserne i Ministeriets eget Cirkulære vare opfyldte, og har ment, at, naar Dplysningerne ere komne i rette Tid, burde den Paagældende have været taget med. Dernæst er Spørgsmaalet: Kunde man vente eller ikke? og i saa Henseende vil jeg sige den høitærede Minister, at havde han villet forhandle med Udvalget, saa er det ikke usandsynligt, at man kunde være bleven enig om, at Sagen kunde være opjat til næste Aar. Da Udvalget imidlertid sendte Ministeren sit Udskift til Betænkningen og gav ham Anledning til at søge Samraad med Udvalget, svarede den høitærede Minister med nogle saa Linier, at han ikke havde yderligere at tilføie. Dette indeholder en Undskyldning for, at disse private Forhold ere komne frem for Offentligheden, hvilket naturligvis har været i høj Grad saarende for vedkommende Andrager, og efterat den Sag nu er kommen saavidt, og han i den Grad er bleven Gjenstand for Bagvaskelse, vilde jeg finde det uforvarsligt, om man nu lod hans Sag falde. Jeg kan heller ikke paa nogen Maade følge den Anvisning, der blev givet om at tage ham ud af dette Lovforslag og sætte ham paa et særligt Lovforslag, thi det vilde være det Samme som at lade ham falde strax, da vi forud vide, at Ministeren vilde modsætte sig en saadan enkelt Lov. Jeg paaastaar bestemt, at alle Betingelser ere opfyldte, ikke alene formelt,

men ogsaa reelt. Vil nu den høitærede Minister sige, at Dplysningerne i en væsentlig Henseende ere ufyldstgjørende, nemlig med Hensyn til Spørgsmaalet om hæderlig Vandel, saa beder jeg den høitærede Minister lægge Mærke til, hvad han ikke synes at være opmærksom paa, at Dplysningerne i saa Henseende ere bekræftede af over 50 troværdige Personer og tillige ikke alene formelt, men ogsaa positivt bekræftede af selve Byraadet. I denne Henseende vil jeg gjøre opmærksom paa, at Byraadet var beslutningsdygtigt, hvad den høitærede Minister jo ikke heller har negtet. Der forelaa ligefrem til Beslutning Spørgsmaal om at anbefale dette Andragende, og der var da ifølge Byraadets Protokol, hvoraf jeg her har en Afskrift, to Medlemmer, som ved den stedfundne Afstemning erklærede, at de vilde vel ikke modsætte sig Bevilgelsen af Andragendet, men at de paa den anden Side heller ikke vilde anbefale det. Det er, hvad vi her i Folkethinget kalde: Stemmer ikke, det vil sige, deres Stemmegivning maa regnes lig 0, men de gjøre ikke Byraadet beslutningsdygtigt. Hadde de fjernet sig, vare de gaaede deres Vej, saa havde det været en anden Sag; men ifølge § 11 i Loven om Njøbstædernes kommunale Styrelse maa der med Hensyn til Afstemningen der gjælde de samme Regler som f. Ex. her i Folkethinget. Der var 2, der stemte for Andragendet, det er + 2, der var 1, der stemte imod det, det er - 1, og naar man saa regner de 2, der hverken stemte for eller imod, lig 0, saa faar man: + 2 ÷ 1 + 2 × 0, hvilket bliver = + 1. Det er dog virkelig et positivt Tal, det vil ikke kunne negtes. Jeg skal indrømme den høitærede Minister, at det positive Tal kunde have været større; men at det er positivt, er vist, og Ministeren har selv maattet indrømme, at her spørges ikke om Byraadets Medlemmers Anbefaling, men der staar udtrykkelig i Cirkulæret, at Anbefalingen skal være givet af Kommunalbestyrelsen som saadan. Da Andragendet første Gang kom ind til Ministeriet den 4de Mai, var der 3 Byraadsmedlemmer, der havde anbefalet det, og det var da fuldstændig rigtigt, at Ministeren sendte det tilbage, thi det er ikke en Anbefaling af Byraadets enkelte Medlemmer, det dreier sig om, men om en Anbefaling af Byraadet som saabant. Her foreligger nu imidlertid en fuldkommen lovlig tagen Beslutning af Byraadet, en positiv Anbefaling. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes Noget kan drage det i Tvivl, men det er vel, fordi Tallene ere saa smaa, at man let kan tage feil. Vi behøve jo kun at tage Forholdene her i Thinget. Lad os antage,